

— Не познавамъ, и ако го вида съ два пръста ще му извада гръклания.

Пръдсъд.: Елате тука да видите нѣкoi фотографии и да кажете познавате ли нѣкого.

Подсъд. Алекс. Караполевъ: (Слѣдъ като разглѣда първия портретъ). Това лице не познавамъ. (Разглѣда втория). Това лице прилича на македончето Иванъ Янчевъ отъ Прилепъ. (Разглѣда и третия). Това лице не съмъ виждалъ.

Прокурора: Христо Тешавичарова познавате ли?

Подсъд. Алекс. Караполевъ: Познавамъ го като работникъ. Напримѣръ, да ми каже нѣкой: познавате ли г-на Кутинчева? Ще кажа, че го познавамъ, но безъ да съмъ ималъ нѣщо общо съ него.

— Значи, Христа Тешавичарова познавате. Ами съ него имали ли сте нѣкога нѣкакви сношения за нѣщо?

— Никога. Азъ имамъ въ селото и прѣчма и той може да е дохождалъ да иска вино или ракия и да му съмъ давалъ, но никакви сношения не съмъ ималъ съ него.

— Прѣзъ 1870 год. вий строихте ли здание?

— Строилъ съмъ.

— Христа Тешавичарова канихте ли тогава да присъствува при полаганието на основния камъкъ?

— Въ църквата още азъ поканихъ всичкиятъ хора да дойдатъ, и то който обича, но особенна покана до никого не пратихъ.

— Говорихте ли тогава на Хр. Тешавичарова за нѣкакъвъ заговоръ противъ М-ра Прѣдсѣдателя г-на Стамболова?

— Не съмъ говорилъ и незнамъ да ми е такова нѣщо на умъ даже.

— Кога сте щѣли да замините за Виена?

— Земинахъ прѣзъ м-цъ Септемврий, а полаганието на основния камъкъ стана на 24 или 25 Май.

— На тръгванието ви за Виена срѣщнахте ли се съ Тешавичарова?

— Не знамъ. Азъ тогава имахъ едно място при памятника и искахъ да го продамъ, но защото нѣмахъ пари да платя каквото трѣбаше, за да можъ да взема свидѣтелство отъ градски съдѣтъ, азъ останахъ да уравня тази работа и заминахъ послѣ 15 дена.